

בס"ד

טעימה שבועית בלימוד הדף היומי

וְאֵל גָּדוֹלִי, אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְגַם

אמירת י"ג מידות בימי הסlichot

אל רב אחא בריה דרב אויא לרב אשוי, מכדי פסוקי נינהו, ליקרי. וככלכ"ט: יהל קולע מספק כללים
סקולע נטולה בבא בתרא פב:

מצוי בימי הסlichot שלא מפסיקים לומר י"ג מידות יחד עם הציבור, כגון
שממהרים בסlichot והוא עוד אוחז בקטע הקודם או שנת אחר וכדו', ודנו
בראשונים אי מותר ליחיד לאומרים לעצמו.

נפסק בשו"ע (או"ח סי' תקס"ה) שאין היחיד רשאי לומר י"ג מידות דרך תפילה
ותחנונים משום דבר שבקדושה הם, אבל אם בא לאומרים דרך קריאה בעלמא,
אומרים.

בביאור הגרא"א מביא מקור לכך מסויגיתנו מקושיותה הגמ' שפסוקי נינהו 'ויהא קורא
academ shkorah bat torah', הרי שגם הם פסוקי בעלמא מותר לקרותם.

וכן פסק גם במשנ"ב שדרך קריאה הינו בניגון וטעמים, זה מותר ביחיד.

חידוש מיוחד מצאנו בדברי הגרא"מ פינשטיין זצ"ל (אגרות משה, יו"ד ח"ג סכ"א), שהכל
 תלוי בדרך מנהגו בקריאת התורה, שאם דרכו בקריאת פסוקי התורה בטעמי
בניגון הרגיל, צריך לומר בניגון, ואם כשלומד פסוקי התורה קורא אותם בניגון אחר
שיוטר נקל לפניו, רשאי לקרות בניגון שהרגל בהם, העיקר שלא יראה כמתפלל.